

13 november 1977 -- Terugblik op 45 jaar kerk op de Oostermeent -- 13 november 2022
Herinneringen van de koster

Oktober en november zijn de maanden met extra goede herinneringen. Ik heb helemaal niets met cijfers, maar dit jaar is het anders.

Ik mocht 66 jaar worden. Ik zou 44 jaar met Jaap getrouwd zijn, dus ik was 22 toen ik met hem trouwde en het ouderlijk huis verliet.

Het was 16-11-2000 toen God Jaap riep om op de leeftijd van bijna 50 jaar bij Hem Thuis te komen. Jaap is vier jaar ziek geweest. En zo bedacht ik de herinneringen aan ons werk in de kerk op te schrijven. Wat was het een pracht tijd, ik heb genoten van het werk!

Nadat wij ons verloofd hadden, kwam de zoektocht naar een huis. Er is echt in al die jaren niets veranderd. We kregen van een toenmalige wethouder de tip om niet het dorp uit te gaan, (In Almere werd al veel gebouwd) want dan kwam je heel moeilijk terug en niet in een te duur huurhuis te gaan wonen, want je kon niet meer naar goedkoper. Dus schreven we ons in op alle nieuwbouwprojecten die er toen kwamen.

En ja, in april 1977 konden we een nog te bouwen huis op papier kopen, op wat later Fauna 29 zou zijn, voor f 101.000,--. We moesten nog 1,5 jaar wachten. Dat was niet erg, want zo konden we nog door sparen. Want wat was dat veel geld voor een loodgieter en een pas gediplomeerde gezinsverzorgster.

Het was snel duidelijk dat Jaap geen zin had om 's avonds en op zaterdag te klussen en dat vanaf dag één kinderen welkom waren.

Dus hoe blij waren we dat er een advertentie in het kerkblad stond voor een koster voor een paar uur in de week, voor De Bron. Jaap heeft gesolliciteerd en uitgelegd dat we om de hoek zouden komen wonen. En God zij dank kreeg Jaap deze baan.

Ds. de Bie was al vanaf 1972 predikant voor de gemeente op de Oostermeent. Wat heeft hij veel werk verzet. Hij bezocht veel nieuwe mensen (soms rond etenstijd). Iedereen was welkom, eerst in de Zenderkerk. Zo werd er gebouwd aan de gemeente. Er was ook al een kerkenraad vanaf 1 september 1973 voor de opbouw van een nieuw te vormen gemeente. Gerrit Zeeman, Joost Westland, Theo Maassen, Nico Gooijer, Arie van Bommel, Teun van Arkel, Henk Baas en Jan Kos vormden de kerkenraad. Wat hebben ook zij zich enorm ingezet, samen met de Vrouwen Contactgroep. Tegenwoordig zou je spreken over een pioniersplek. Er werd gezaaid.

Zo ontstond er een plek waaruit Gods Woord zichtbaar en hoorbaar zou worden. Wat een opdracht!!

Op 1 november 1977 start Jaap met het kosterwerk in De Bron voor 9 dagen per maand. Dat kon hij combineren met het loodgieters werk bij Harrie Zwart.

Het bruto salaris voor Jaap per januari 1978 was f 847,--. Nou, dat was mooi extra!

Op 12 november was de overdracht en de officiële opening met daarna de open middag, uit het hele dorp zijn de mensen komen kijken en waren verrast dat het binnen zo mooi en praktisch was. Zelf hebben we vanwege de drukte en het onbekende werk, niet veel van het officiële deel mee gekregen.

Omdat ik het kerkblad van 18 november 1977 bewaard heb, kan ik in de Terugblik van Ds. de Bie informatie halen. Er werd gezongen: Psalm 43:3 en 4 "Zend, HEER, Uw licht en waarheid neder, en breng mij, door dien glans geleid, tot Uw gewijde tente weder..."

Dhr. van Heeringen, voorzitter van het college van kerkvoogden, vertelde dat zich de gelegenheid voordeed om een noodgebouw aan te kopen van de Amro-bank op het Prins Bernhardplein. Tot slot

noemde hij een Bijbeltekst: *En al wat gij doet met woorden en met werken, doet het alles in de naam van de Heere Jezus, dankende God en de Vader door Hem*".

Dhr. J. Westland, voorzitter van het college van diakenen stelde dat hoewel de wijk nog in opbouw is, ook hier een post gesticht moet worden voor gezinsverzorging en maatschappelijk werk. Er zal elke dag spreekuur zijn. En zo is het gegaan. Elke dag was er spreekuur.

Ds. de Bie was dankbaar voor de grote inzameling op 11 mei 1977. Er werd voor de kerkbouw binnen een uur bijna twee ton op tafel gelegd. Zijn dank gaat uit naar God de Heere, die open deuren geschonken heeft voor Zijn Woord. Wat een geweldige bemoediging, een teken van hoop. Een/De Bron is een ontmoetingsplek. Hier is De Bron! Laten we ook zelf een bron mogen zijn. Zoekt in de wijk naar openingen voor het Evangelie. Schaamt u zich niet voor de Heiland. Laat de roep weerklinken: Kom ga met ons en doe als wij."

Wat was het bijzonder dat op **13 november 1977** de eerste kerkdienst gehouden kon worden door ds. de Bie. (zie kerkblad 18-11-1977) *"De kanselbijbel werd geopend met de woorden uit Openbaring 21:5 en 6 "We hopen, dat vele dorstigen uit deze bron zullen drinken en verkwikt worden. Om niet! Uit genade alleen! De preek ging over Genesis 48:14. Jakob grijpt terug op Gods beloften: Ik zal u vruchtbaar maken"*.

Er waren 80 kerkgangers. Wat een mooie dag! We konden doorgroeien omdat er 200 zitplaatsen waren. Zowel Geert Lustig als Joost Veerman waren de eersten organisten op het Johannes orgel. In 1981 werd Hendrik Jan de Bie hoofdorganist en Teun Lokhorst in 1989 tweede organist.

Zo belangrijk, een kerk in de nieuwbouw!!

De gemeenteleden kwamen vooral uit 1,2 en 3 lettergrepige straten, zoals bijvoorbeeld Lis, Weegbree en Slangenkruid. De naam De Bron had te maken dat in ons wijkje de straten dierennamen kregen. Hinde, Antilope en de verzamelnaam was Fauna, waar wij zouden gaan wonen. De Stuur- en Bakboord wijk hoorden er ook bij. Gods Woord is de De Bron van leven. Zo krijgt die naam een extra waarde.

Al snel huurde de Christelijke Peuterspeelzaal voor een aantal ochtenden de ruimte. Daar leerde ik Lies van Vliet kennen. Daarom stonden er ook kindertafels en stoelen in een van de twee vergader-ruimte/consistoriekamer.

Vanaf het begin hebben Jaap en ik dit werk samen gedaan en van uren opschrijven hadden we niet gehoord en dat was ook onze insteek niet. We deden het werk met zoveel plezier!

In augustus 1978 hebben we met een heel fijn team de eerste Vakantie Bijbel week georganiseerd. Alles deden we zelf en er was een programma voor vijf ochtenden en middagen en op vrijdagavond de afsluiting met de ouders. Een geweldige week, zeker ook voor de gemeenteleden die van buiten ons dorp kwamen wonen en zo contacten konden leggen. Het zorgde voor binding tussen gemeenteleden. Zowel in De Bron als later in de Meentkerk was het een groot feest. Zoveel kinderen werden bereikt door het evangelie. En.....er waren zoveel mensen beschikbaar omdat er toen niet zoveel tweeverdieners waren.

11 oktober 1978 zijn Jaap en ik getrouwd. Wat woonden we heerlijk dichtbij.

Onze kindervens is helaas niet in vervulling gegaan. God had een ander plan. In plaats van een eigen gezin, kregen we een taak in Gods Koninkrijk. Het werk groeide en voor ons begon de tekst uit Jesaja 54:1 en psalm 113:9 waardevol te worden: "Die de onvruchtbare doet wonen met een huisgezin, een blijde moeder van kinderen" ik mocht een soort van moeder zijn voor de jeugd in de kerk. Omdat ik geen gezin had, had ik tijd. Tijd voor gesprek en te luisteren.

Ik herinner me dat we aan de start voor het winterseizoen voor kerkenraadsleden, leiding van clubs en verenigingen een startmiddag hadden. Wij zorgden voor koffie, soep en broodjes. Het plezier voor dit onderdeel van het werk is daar toen gelegd.

Op die snikhete zaterdag proefde ik de groentesoep met heel veel zelf gedraaide balletjes en er klopte iets niet, was het zuur?? Mijn vader was er ook en vroeg hem ook te proeven, maar met het kwartier bleek de soep zuurder te worden, bleek dat de peterselie de bovenlaag van de soep had afgesloten en dat veroorzaakte het bederf. Wat zonde, het moest weggegooid worden. Gelukkig mochten er kroketten gekocht worden.

Met o.a. Tilly Niessen maakten wij een lokaal in de Da Costa school schoon, waar op zondag de oppasdienst werd gehouden, opgevrolijkt door een kleine, gezellige klessebes.

Er waren trouw en rouwdiensten. Er werd veel gedoopt en er werd belijdenis gedaan. En soms kom ik de mensen van toen tegen en vraag mij af, zouden ze nog van God weten?
Het koor Revival is er gestart met koorrepetities.

Door de jaren heen werd het drukker en voller in De Bron. De tweehonderd stoelen waren te weinig. De kinderen konden bij elkaar op de stoeltjes van de peuterspeelzaal zitten en ik zat er dan bij, omdat de ouders net te ver weg zaten. Natuurlijk had ik voldoende rolletjes snoep bij me om aan de kinderen uit te delen. Wat een mooie en goede tijd. O ja, wat kon het heet zijn in De Bron. Jaap koelde het dak met water en soms met kalk op het raam van de kwekerij van zijn vader.

De wens om in een echte kerk elkaar te ontmoeten, werd steeds groter.

Door jong en oud werden oliebollen verkocht en stroopwafels en pennen en pick-up platen van Huizer koren om zo geld voor een nieuwe kerk te verzamelen. Fietstochten (in de regen), bazaars waar Gerrie en Lou Blok druk aan waren en Jan Pieter en, en en..... De hele gemeente deed mee!! Zo ook de bazaar op zaterdag 27 oktober 1984. In de middag kwam het bericht dat Sabine Baas was geboren en al snel werd er bij verteld dat zij een mongooltje (mocht je toen nog zeggen) was en dat er hartproblemen en zorgen waren. Wat bijzonder dat we haar nu allemaal kennen als bewoonster van De Haar.

En zo groeide De Bron uit haar jas en werd de noodzaak van een echt kerkgebouw voelbaar. Wat waren we een hechte gemeente. Met elkaar hebben we de schouders eronder gezet.

Dhr. Jan Bout was de architect van wat later de Meentkerk zou heten. Wat is het een prachtig gebouw geworden. Met daaraan het wonder dat er toch gebouwd kon worden zoals de architect getekend had, met de gemeentezaal en het jeugdhonk. De kerkvoogdij dacht dat daar geen geld voor was. Tijdens een geld actie was er meer dan het benodigde bedrag verzameld. Een wonder. Er was zelfs geld over dat voor het orgel gereserveerd kon worden.

Zie het interessante boek: "Vier Eeuwen Hervormde Gemeente Huizen" 1595-1995.

Op 19 mei werd de eerste steen gelegd door ds. G.S.A de Knecht. Heel jammer dat ds. de Bie dat niet mocht doen.

Wat is er in hoog tempo gebouwd. Het was wel bijzonder dat Jaap voor de firma Zwart het loodgieterswerk en het dak mocht doen. Wat was hij daar trots op, zijn aandeel bij de bouw!! Het moet je opgevallen zijn dat de stenen van de aandachtswand niet één het zelfde is. Dhr. Bout heeft de stenen extra heet en lang laten door bakken, zodat ze als prachtige "misbaksels" uit de oven kwamen. Maar wat een mooi geheel. Het is als de gemeente, geen mens is het zelfde, geen mens is perfect, maar samen vormen we een mooi deel van Gods gemeente. Heb je wel eens naar de

hoekstenen bij de keuken gekeken? Ze zijn als hoek gebakken. De preekstoel kwam in het midden omdat Gods Woord vanuit het midden mag komen.

Wat een teamwork en saamhorigheid om met elkaar de kerk schoon en netjes te krijgen.

En dan is het donderdag 13-12-1984. De Meentkerk wordt officieel in gebruik genomen. Een prachtig gebouw met 400 plaatsen in de kerkzaal en nog eens de mogelijkheid om dit te vergroten naar 700 zitplaatsen, door de gemeentezaal te gebruiken. Het Jeugdhonk, de Leerkamer, de consistorie. Het prachtige patchwork drieluik met Bijbels taferelen is gemaakt door de vrouwen van de Vrouwen Contact Groep, onder leiding van Annie Lokhorst. Nog steeds een prachtig kunstwerk. Wat een dankbaarheid en een nieuwe fase in ons werk. Intussen was ik gestopt met mijn werk als gezinsverzorgster. Hoewel.....ik deed hetzelfde, maar nu op een vaste plek en in Gods huis.

Wat hadden Jaap en ik het goed. Jaap hielp na zijn eigen werk. Wat ben ik daar dankbaar voor, dat we samen aan het werk in de kerk mochten zijn. Geweldig!!

Huisarts Janneke Brasser-Rebel betrok haar praktijk in de ruimte van de diaconie. Ze heeft er vele jaren met plezier kunnen werken, net als Paul Josse die maatschappelijk werker was en vanuit de Meentkerk werd ook de Thuiszorg aangestuurd voor zorg en hulp bij de mensen thuis. Eerst onder leiding van mevr. van W. van Driesten en later door haar opvolgsters. Zij hielden hun kerstvieringen bij ons in de kerk. Hoe leer je veel mensen kennen.

Vanaf het begin was er verhuur aan Rotary Huizen Oostermeent. Wij hebben 17 jaar voor ze mogen klaar staan. De Peuterspeelzaal was er dagelijks, de afslankclub wekelijks. Er was jeugdwerk, er waren Bijbelkringen en de Oriëntatiekringen die waren opgezet door Wim Poldervaart. Wim en ik konden goed samenwerken! We schepten op dat we beiden het mooiste werk deden. Uren en uren heb ik (zonder op de klok te kijken) met mensen gesproken, lief en leed gedeeld. Wat was dat waardevol! Wat heb ik veel gehoord en wat heb ik veel geleerd. Er was catechese en er werd gezellig een sigaretje gerookt tijdens de koffie pauzes. Wat was het goed toen er niet meer gerookt mocht worden. Er waren koffieochtenden om contacten op te bouwen.

Wat kwamen er veel mensen in de kerk, die niet in de diensten kwamen, maar wel binnen waren. Zo was ik er bijna de hele dag als het stembureau er was. Mooie gesprekken gevoerd en de deuren naar de kerkzaal waren open.

En toen was er op 20 oktober 1986 een zuidwesten storm. Nog steeds wordt ik verschrikkelijk moe van een lage luchtdruk. Dan kan ik slapen en zo ook die middag. Ik heb geen telefoon gehoord. Wat bleek, de zuidwesten storm bleek vat te hebben gekregen op de dakbedekking bij de toren. De wind trok op deze manier de dakbedekking van het dak. Verschrikkelijk!!! Jaap had aan het dak meegewerkt! Wat bleek, elke zomer als het buiten (heel) warm was, lagen er kleine plasjes vocht op en bij de banken. Maar voor wij doorhadden dat het condens was, dat op de metalen schoenen van de draagspanten ontstond, heeft lang geduurd. Het bleek door de warmte van de mensen in de ochtenddienst te komen. Dat werd een verzekeringskwestie.

De orgelcommissie, Hendrik Jan de Bie, Gert Molenaar, Teun Lokhorst en Arie den Dikken, voor een nieuw orgel vergaderde veel. Dhr. Jan Keijzer van de firma Leeftang in Apeldoorn mocht het orgel bouwen. Een romantisch orgel, dat moet kunnen steunen en leiden, sfeer scheppen en juichen, soms ook fluisteren of vertellen. De orgelkas werd gebouwd volgens de gulden snede. Dat geeft de verhouding weer die veelvuldig in de natuur wordt aangetroffen. Deze deelt een lijn of lengte in twee ongelijke delen, dat de verhouding van het kleine tot grote deel de zelfde is als die van die van het grote deel tot geheel. Bijvoorbeeld: je vingerkootje is een deel van je vinger en dat weer van je

hand. Dat staat tot verhouding van elkaar. Kijk maar eens naar alle onderdelen van het orgel. Goede herinneringen heb ik aan intonateur Jan Koelewijn. Wat was het mooi om de bouw van het orgel te kunnen volgen. Geregeld gingen we naar Apeldoorn om in de werkplaats te kijken. Het opbouwen van de orgelkas was best een klus, maar het opbouwen van de pijpen en het intoneren (het bewerken en afregelen van de pijpen) nam heel veel tijd in beslag. *Uit de brochure die bij het orgel is uitgegeven staat een uitleg voor kinderen:*

Het orgel heeft 2 rijen van 56 toetsen (2 klavieren); in totaal zijn dat er dus 112. Ook zijn er nog 30 pedaaltoetsen. Als er voor iedere toets 1 pijp is, zeggen we, dat het orgel 1 stem heeft. In het nieuwe orgel zitten meer dan 1000 pijpen. Voor iedere toets zijn er wel acht rijen pijpen. De organist kan kiezen welke rij pijpen (een stem) hij wil laten klinken, door het uittrekken van de registerknoppen. Iedere stem heeft z'n eigen naam, de naam van een muziekinstrument, zoals roerfluit, trompet, hobo enz. Je begrijpt nu dus wel, dat het orgel op een orkest moet lijken. Een orgel is een blaasinstrument, waarbij het geluid gemaakt wordt door pijpen. Veel blaasinstrumenten, zoals de trompet, dwarsfluit enz., worden met de mond aangeblazen. Bij een pijporgel gebeurt dat door een windmachine en een blaasbalg, die de lucht in de pijpen blazen als je de toetsen indrukt. Het geluid geven, noemen het spreken van de pijp. Door een toets in te drukken, gaan er 1 of meer pijpen spreken. Onder de preekstoel en het podium is een ruimte waar de windmachine en de blaasbalg staat. Daar is geen vloerverwarming. Het systeem wordt elektrisch aangedreven, doordat de organist een sleutel in het orgel omdraait.

Jaap en ik kregen van de orgelbouwers en intonateurs orgelpijpjes om aan de muur te hangen als dank voor onze gastvrijheid.

Dinsdag 12 september 1989 is het orgel in gebruik genomen. Wat was de kerk mooi versierd met veel bloemstukken. Het orgel werd overgedragen door dhr. J.A Keijzer aan de kerkvoogdij, deze werd aanvaard en weer overgedragen aan de Centrale Kerkenraad. Daarna kon het orgel bespeeld worden door de samenzang van psalm 150 te begeleiden.

Hendrik Jan de Bie speelde vaak, wat was hij aan het orgel verknocht. Teun Lokhorst mocht vervangen. Er is toen een mooie brochure over het orgel uitgegeven, waar bovenstaande uitleg in staat. De medewerkers van Leeftang Orgelbouw zijn gevolgd en gefilmd gedurende de bouw van het orgel voor de Meentkerk in Huizen [Man at Work Bouw orgel Meentkerk Huizen - YouTube](#) Een mooie film. Vanaf 1991 worden er maandelijks concerten gegeven.

In de loop van de tijd kwamen er twee koren om te oefenen. Eerst Gooylandt, een mooi koor, vooral om met elkaar te zingen en af en toe een concert te geven. Later kwam Cantare, een koor op ander niveau onder leiding van Richard Vos. Zij hebben een cd uitgegeven met Christmas Carols. Ook doordat de koren hun kerstmuziek oefenden, kwam ik al vroeg in de kerstsfeer.

In 1991 ging Jaap bij Voor Anker werken als technisch medewerker. Ook daar had hij het enorm naar zijn zin. Klaar staan, helpen en dienstbaar zijn als er weer onverwacht iets niet deed of juist wel deed.

We kwamen niet goed uit met onze tijd en hadden de zaterdag nodig voor het schoonmaakwerk. Gelukkig mocht een betaalde collega ons helpen, eerst Annet Schram en later Jannie Brands. We deden het met plezier.

We hebben tijdens het schoonmaken wel eens gemopperd. Dan pakten we een stoel op en zat er zachte kauwgom aan de onderkant of plakte de kauwgom op de grond. Weet je wat het meest gestolen voorwerp was? Toilet papier! En al die papiertjes die niet een een broekzak of tas pasten. De smerig achter gelaten toiletten. Toch, met een bakkie koffie erbij waren we goed bezig om de kerk schoon te krijgen voor de volgende kerkdienst.

In 1992 op 26 april, na 20 jaar op de Oostermeent gewerkt te hebben, ging ds. de Bie met emeritaat. Wat hadden mensen moeite met zijn afscheid. Wie zou zijn opvolger worden?

Wat waren de jaarlijkse kerstfeest vieringen van de scholen De Ark (Kees Siegman) en de Regenboog (Rijk Merkens) gezellig. Daar keek ik naar uit. Al die kinderen die er zo mooi uitzagen en super zenuwachtig waren voor wat ze moesten doen. Geweldig. Ouders in de kerk, die er anders niet zouden komen. Een drukke, maar o zo fijne tijd.

Er is zelfs een periode geweest dat de school De Ark te klein was en dat er les gegeven werd in het Jeugdthonk.

O ja, de Gemeentedagen, wat een mooie manier van ontmoeting en elke keer weer een klus om het goed geregeld te krijgen en voor iedereen (dus voor elke leeftijd) het naar de zin te maken.

Ook waren er zaterdagdagen dat er een mannenontbijt was. Wat was dat waardevol. Dat was ook in die tijd dat Jaap wist dat hij kanker had (1996). Wat heeft hij daar een getuigenis mogen geven.

Wat waren we dankbaar dat Ds. en mevrouw Geluk op 1 oktober 1992 in de Oude kerk hun intrede deden. Maar voordat de dienst begon, kwamen de mensen al binnen over wat ze onderweg gezien hadden. Het bleek om de Bijlmerramp te gaan. Die twee gebeurtenissen blijven voor mij altijd met elkaar verbonden. Wat was de familie Geluk welkom in ons dorp.

Wat genoten we van de diensten op Kerstavond, zo vol en dan 1^e Kerstdag, alles waar je op kon zitten werd ingezet, we moesten zelfs keuzes maken wie we er in lieten of niet. Wat was het goed dat ik de mensen kende en vaak de verhalen, waardoor ik keuzes kon maken. Later vond de brandweer dat er te veel mensen in de kerk waren en daarna werd het bezoek op Kerstavond en 1^e kerstdag langzamerhand minder. Wat is dat jammer en dat vind ik nog steeds.

Er werd getrouwd, gerouwd. Ook in de Meentkerk zijn er jaren geweest dat er veel dopelingen waren. We waren blij als er nieuwe mensen zich bij ons aansloten. De Meentkerk bruiste van energie. Verjaardagen, recepties bij huwelijken en jubilea, er was altijd wat te doen. Wat heb ik veel geleerd van de mensen van de AA, de Anonieme Alcoholisten. Ik hoorde hun verhalen, hun strijd om een dag niet te drinken en wat een feest als dat een jaar gelukt was en wat een grote teleurstelling als het weer niet gelukt was. Ik leerde dat een verslaving niet zomaar op te lossen is. In dorp is er nog steeds de AA. Een aanrader als het nodig is!

Nadat we in 1996 een fijne vakantie in Engeland hadden gehad, kreeg Jaap wat vage klachten en ging naar onze huisarts Janneke Brassers. Zij pakte gelijk goed door en zo kwam aan het licht dat de klachten werden veroorzaakt door een tumor in de nier. Gelukkig kon de tumor snel verwijderd worden en er leek niets in de lymfen te zitten. God dank.

Hoewel we waren stil gezet, ging het leven ook weer door. Ik bleef aan het werk en Jaap ging langzamerhand ook weer aan het werk in Voor Anker. De controles bleven spannend. Jaap zei dan: "ik weet dat er nu niets was, maar wat er komt????"

Het is heel lang goed gegaan. Het leven was weer "gewoon". Totdat we 12 februari 1999 hoorden dat er een tumor op de kaak zat, zo groot als een champignonnetje. We werden direct door verwezen naar een professor in de VU in Amsterdam en konden daar snel terecht. Wat een heftige tijd, ik had net gehoord over een scheiding en we hadden de volgende dag de uitvaart van Henk Slop en op

zondag zouden we het Heilig Avondmaal vieren. We hebben ons werk voorrang gegeven. Pas na kerktijd hebben we de eerste mensen ingelicht over onze zorgen en dat Kerst Boomsma ons voor de middagdienst kon vervangen. In de nacht van zaterdag op zondag had Jaap de verzoeking van satan. Het werd hem ingegeven om zijn wapen te pakken (wij waren lid van een schietclub) en zichzelf van het leven te beroven. Hij voelde zo duidelijk dat satan hem in zijn macht leek te krijgen. Jaap vertelde later dat hij gebeden had en heeft mogen ervaren dat de engelenmacht van God veel groter was dan die van satan. Uiteindelijk won God het en kreeg Jaap rust. Hij heeft die nacht een prachtige tekening gemaakt en konden wij verder. In Johannes 1:5 staat: "Het Licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen". Met deze bemoediging konden we de toekomst in, hoe het ook zou lopen. Op 23 maart is er een stuk kaak verwijderd en een nieuwe kaak gevormd van titaan en een stuk uit zijn kuitbeen. Ook nu leefde de gemeente enorm mee. Weer stegen de gebeden omhoog. In juli volgde een ingrijpende operatie, maar de tumoren breiden zich uit. Uiteindelijk is Jaap op 16 november 2000 thuis ingeslapen. "Groot is Uw trouw o Heer, aan ons betoond." En weer stond de gemeente om mij heen. Van de kerkrentmeesters kreeg ik ruimte om te rouwen. Het was moeilijk om in de kerk te zijn. Zo veel vriendelijkheid en meeleven, het was voor mij te veel. Wat een rijkdom, wat een zegen. Jannie en Jakob Brands hebben heel veel werk voor mij opgevangen.

Wat bracht de flap-over uitkomst om alle ontwikkelingen bij Jaap op deze manier te delen en dat iedereen het zelfde verhaal kreeg. Iedere zondag informeerde ik de gemeente hoe het met Jaap ging. Wat een meeleven, wat een gebed, wat een bijzondere gemeente!

Op een dag heb ik het werk in de kerk weer kunnen oppakken, wat was het fijn om de gemeente weer te ontmoeten. Ik ontving kracht om door te gaan. Nu ik ervaringsdeskundige was wat rouwen betreft, had ik weer andere gesprekken. "Jij weet wat het is". Toch, toch, wat miste ik Jaap in de kerk, tijdens het werk. Het was iets van ons beiden en langzamerhand begonnen dingen mij te irriteren, zeuren werd z..ken.

Ondertussen had ik Cor Van der Poel beter leren kennen. Er werd een nieuwe bron in mijn hart aangeboord. Ik kende hem van verjaardagen en dat hij met zijn vrouw Pietie in de Meentkerk kerkte. Pietie was ook jong overleden. Nog voor het einde van het jaar zijn we op 1 november 2003 getrouwd. Samen hebben we nog een poos het werk in de kerk gedaan. Maar ik was te veel veranderd en besloot per 1 januari 2005 te stoppen met het kosterswerk. Toen ik dat aan ds. Kees Geluk vertelde, begreep hij het niet. De gemeente was toch als je gezin? Klopt, maar op mijn leeftijd vliegen de kinderen de deur uit en zou ik ook in een andere fase van mijn leven gekomen zijn. Het was een goed besluit. Als afscheid per 01-01-2005 heb ik met Jannie Brands een afscheidsreceptie gekregen. Het was een goede manier om het werk af te sluiten. Ik heb als waardvol ervaren.

Was het altijd goed en fijn? Nee! Er werd gezeurd, het was te koud of te warm of te tochterig. Het gebruik van het liedboek gaf gedoe. O, zo jammer. Mensen vonden dat ze niet gezien werden en bleven weg. Veranderingen konden onrust geven. Ik heb geregeld op iemand z'n/haar tenen staan dansen, net als anderen dat ook bij mij deden. Het is niet goed te praten, maar het gebeurde wel. Dus, is het bij u/jou gebeurd, dan alsnog een laat excuus. Het was lang niet altijd kwaad bedoeld, maar het kon zo wel overkomen.

Met ons/mijn werk in de Meentkerk had ik een doel: gastvrij zijn, luisterend oor bieden, en zeker voor de jeugd een goede herinnering aan de kerk van hun jeugd meegeven. Dat alles geïnspireerd door de Heilige Geest en ten dienste van onze/mijn hemelse Vader.

Zo kwam ik in 2005 in een ander vaarwater. Ook een goede.

De Meentkerk kreeg april 2005 een andere koster, Frans Smit werd de gastheer. Wat deed/doet hij dat met veel plezier en op zijn eigen wijze. Ook hij ziet de mensen, ook hij biedt een luisterend oor en is dienend. Net in die tijd vierden mensen steeds minder vaak hun feest in de kerk. De gemeente wordt ouder, er is minder jeugd. Kerkelijke activiteiten zijn gebleven of zijn veranderd. En juist nu vindt er een verandering plaats over zijn werk in de kerk en als koster op de zondag. Ik was erg blij met mijn opvolger! We hebben een goed contact met elkaar en brengen elkaar op de hoogte als het nodig is.

Het was zoeken naar een andere zitplaats in de kerk. Ik kon eindelijk eens zelf een oriëntatiecursus volgen. Wat was dat waardevol, ik leerde woorden te geven aan zoveel wat ik wel wist, maar niet goed kon benoemen. Ik heb 15 jaar met een aantal van hen een kring gehad. Ik vul mijn tijd met Bijbelkring leiden en voor te bereiden, met wandelen in een groep of met iemand samen. Ik doe best veel. In alles voel ik mij aangestuurd door de Heilige Geest. Ik zie het in de kleine dingen, een "toevallige ontmoeting", mensen onderweg, dat is wat ik van het Focus traject geleerd heb. Vragen hoe het gaat, soms met iemand een stukje meelopen. Een kaartje sturen. Elkaar proberen te zien. Ach, je kan daar bijna een dagtaak aan hebben.

Ds. Kees Geluk ging op 2008 met emeritaat. Wat heeft ook hij vaak naar mogelijkheden gezocht om kennis bij te brengen, door soort van cursussen te geven. Tot 2014 stond zijn werk in teken van toerusting voor de hele gemeente. Hoe teleurstellend kon het zijn dat de belangstelling weer terug liep. We hebben samengewerkt, hij heeft Jaap en mij begeleid. Hij heeft het huwelijk van Cor en mij ingezegend. Wat was onze schrik groot toen God hem geheel onverwacht tot Zich riep.

De volgende predikant was ds. Bert en Inge Weerd van 4-7-2010 tot 16-09-2018. Ik heb gemerkt dat als je een gewoon gemeentelid bent en niet te veel zorgen hebt, dat je dan je zelden een predikant ontmoet. Anderen met een zorg of aandachtsvraag gaan (terecht) voor.

Ds. Ferdinand en Janny van den Bosch werden op 20 april 2021 aan de Meentkerk verbonden. Een moeilijke tijd door de corona. Maar wat is het mooi dat Ferdinand zijn talent voor zending, aandacht aan de Oekraïners kan geven. Er is veel werk te doen. Hij hoeft het niet alleen te doen, wij als gewone gemeenteleden, kunnen hem en de kerkenraad ondersteunen om mee te werken in de kerk en de gemeente, Gods gemeente.

Wat heb ik bewondering gehad voor het werk van de kerkenraad, voor het moderamen in de coronatijd. Steeds weer creatief zijn om te zoeken wat wel kan. Gelukkig gebruikten we al een poos de beamer. Wat een goed middel voor binding tussen de kerk en thuis.

Eef Van der Poel-Teeuwissen (voor sommigen nog steeds Eef Boor, helemaal goed)
11 november 2022